

& a femina, & a minore 25. ann. fit. De novo si fiat investitura, nominatim & de certa re oportet fieri. Hæc investitura a muliere secundum quosdam non valeret: quibusdam valere placet: quæ sententia mitior est. A minore autem 18. annorum non valeret: hoc etiam de minoribus ann. 25. afferitur, ut quibusdam placet. A prælatis Ecclesiasticis vero tradi, & legitime dici potest jure, ut valeat investitura, dum tamen dissipatur 26. videri non possit: quod si aliter intelligeretur nullum beneficium ab ecclesiasticis perfonis datum retineri posset. Dicitur etiam quod si conjuncte 27. persona gratia, vel etiam alicui alteri tale debet feendum, quod duos consimiles vasallos acquirere posset, inutile est beneficium.

TIT. XCII.

JUSTO & ERRORE EXCUSARI VASALLUM QUI FIDELITATEM NON FECIT.

Quicunque paratus est facere bene fidelitatem domino suo, prout pater fecerat fidelitatem patre vel antecessori domini, dum tamen hæc bona fide dicat, & non dolose, sed iusto errore, omnino condemnari non potest. Cum enim controversia est inter ipsos, per antiquitatem feudi, vel per breve testatum, vel per testes dominio incumbit probatio, alioquin per vasallum veritas inquiratur.

TIT. XCIII.

FACTUM FRATRIS 28. FRATRI IN FEUDO PATERNO NON NOCET.

Quoddam satis bene dispositum ad utilitatem, & ad perniciosam calliditatem destruendam, in scriptis inferre curavimus. Quidam 6. miles bina tempore a duobus dominis, prout solitum est, acquisivit: qui decedens duos reliquias filios, qui paterna beneficia inter se dividentes, alter eorum suo domino pro beneficio quod ad eum venit fidelitatem nullo 7 anteposuit, sicut pater fecerat, fecit. Alter vero frater alteri domino similiiter pro suo beneficio, quia alium nullum dominum habere videbatur, nullo anteposuit fidelitatem fecit: defuncto posteriori fratre sine filiis, utrumque feendum in unam, ut prius, venit petroniam; & sic dominus talem fidelitatem querat, quem filius frater eius fecerat: quas alteraciones amputantes dicimus, illud, quod frater fecit, nihil superflue obesse: licet in secundam & tertiam generationem, & usque ad inianitum pervenerit.

TIT. XCIV.

DE FEUDO GUARDIAE 29. ET GASTALDIE.

Quod nomine gastaldia vel guardia in feendum datur, ablata gastaldia vel guardia jure afferri 9 potest 10.

TIT. XCV.

DE SUCCESSIONE FEUDI.

Quidam dominus habens beneficium, reliquit duos filios: & unusquisque ipsum habuit duos vel tres filios: unus illorum fratum defecit, una tantum filia reliqua: portionem illius non 11 ad omnes superficies, sed ad patruos 12 illius & suis posterioribus 13 pertinere dicimus.

TIT. XCVI.

DE INVESTITURA ALIENI BENEFICI.

Si quis accepit investituram alterius beneficii, inutilis est hæc investitura: & qui sciens hoc agit, de evictione 14 agere non potest.

TIT. XCVII.

NON AMITTERE FEUDUM EUM QUI SINE DOLO CES- SAVIT PER ANNUM IN PETRADA INVESTITURA.

Intra 15. dominum & vasallum nulla sua 16. debet esse, & inde potest accipi, si vasallus non dolose sterterit per annum 17. quarencie investituram sui beneficii, non damnabitur. dolus 18. enim absit, si justa causa impeditere sterterit, vel etiam cum amore servitum fecerit domino conscientia. Dicimus autem ut si contra 19. ea qua in fidelitate nominantur fecerit, beneficium carebit.

TIT. XCVIII.

EX DELICTO VASALLI FEUDUM AD DOMI- NUM REDIRE.

Vasallus habens feendum deliquerit contra dominum, cui judicatum est: agnati cum domino litigant, quidam domino dicunt pertinere: quidam agnato. Dicimus autem ad dominum non 20. pertinere, donec 21. aliquis masculus ex delinquenti vasallo superferri, alii vero condicunt.

TIT. XCIX.

DE FEUDO LIGIO.

Si quis investitus de feudo ligio, pro quo contra 22. omnes fidelitatem domino debet, Lucio & Tito ex se descendantibus filiis, sibi hereditibus in-

1 Ideo sequenda. 2 Prælatus res ecclesiæ infideatur potest, at non dissipare.
3 Novell. 120. cap. 5.
4 Tit. 26. §. 7. vers. vasallus.
5 Vid. tit. 78. supr. ed.
6 Tit. 52. §. 2. supr. ed.
7 Hoc feudi ligii primum est. tit. 99. J. ed.
8 1. feud. 2. & 4.
9 Vid. tit. 81. supr. ed.
10 Nisi aliud conveniret. tit. 105. J. ed.
11 tit. 50. in fin. supr. ed.
12 Ad fratres. cujac.
13 Id est. posteris. tit. 1. 3.
14. Evictionis non agit qui sciens alieni beneficii investituram accepit. tit. 80. in fin. §. ed.
15 Dixi. tit. 52. §. 3. in fin. supr. ed.
16 Dolus inter vasallum & dominum interdictus.
17 Et diem. 1. feud. 22.
18 Dolus excusat justa causa impediens.
19 2. feud.
24. §. 2. vers. fra non est. 1. feud. 21.
20 Cujac his legationem expungit.
21 tit. 78. supr. ed.
22 Feudi ligii proprium hoc est, ut qui feudum ligium a domino accepit contra omnes ei fidelitatem debeat. tit. 52. §. 2. tit. 93. §. ed. c. postularis de sens. & re judic.
23. ne quidem

Imperator excipiat, antiquiorve dominus. In iurejando non homologi, excipiat, tit. 28. in fin. supr. ed.
23. Duorum homologorum nemo esse potest, in hic: non homologus, potest, d. sit. in fin. 24. Facit tit. 55. §. 1. tit. 100.
25. Libri feudorum compendiū. c. d. sub editio. Imp.
26. Aliud in ecclesia, tit. 101. 7.
27. Vicarium. fel. & substitutum. art. 35. §. 1. tit. 99. supr. ed.
28. Id est. solutum esti juramento fidelitatis, & ita derogatur legi generaliter concepsit, tit. 3. in fin. supr. ed.
29. Igitur maior Ecclesia quam imperatoris auctoritas, tit. 100. J.
30. Quod si pures feudum adiufferint, omnes fidelitatem facere debent, tit. 26. §. 4.
vers. omnis.
31. tit. 52. §. 1. supr. ed. tit. 77. supr. ed.
32. Titul. 26. §. 4. vers. multa.
33. tit. 51. §. 4. vers. multa.
34. Pura, ut comittetur domini uxorem. tit. 2. in fin. supr. ed.
35. tit. 1. feud. 1. §. 3. tit. 6. §. 1. tit. 8. & 2. feud. 26. §. 7. vers. feudum ex lege. Vi hujus paci- fuscendum feminis cum mensibus.
36. Fuit ex Gerardi sententia, de qua dixi. 1. feud. 8. in fin. ab omnibus recepta.
37. Id est. conjugis. 38. Ut tit. 85. supr. ed. Hu- justi feudum partim feminum, partim paternum: & ita mixtum.
39. Id est. quo- filia ex eodem matrimonio fratres habeat.

TIT.

TIT. CV.

DE FEUDIS HABITATIONUM.

Fuda habitationum 1 ni si aliud specialiter cautum sit, morte accipi- pentur obsequium, præteritum cum nec quisquam propriis cogitat impendis militare, maxime cum extra 9 civitatis suæ tentoria exhibendis eos convenit fatigare.

TIT. CVI.

SERVOS POST DELATAM SUCCESSIONEM MANUMIS- SOS IN FEUDUM NON SUCCEDERE.

Quæstum scio, dudumque apud prudentes fuisse causam hanc: si ser- vi 4, quibus macula 5 servitutis obstaculo fuerat, libertate donati fuerint, an ad feudi successionem valeant adspicere? Denique post ma- gna varierat obtinuit tentatio distinguendum, quo tempore liber- tatis donum affectui fuerint: ut si quidem eo tempore 6, quo coheres alter, utpote his constitutis inhabilibus, aut dominus quasi ad se devolutum vindicaret, ab ejus successione sint penitus alieni, ne quod legitime factum est, fu- pervenienti facto postea retrahetur: qui si re integra manumissi fuerint, in fe- dum recte succedere queunt.

TIT. CVII.

UT VASALLI SUMPTIBUS DOMINI SER- VITIA PRÆSENT.

1. tit. 75. supr. ed. 2. tit. 44. supr. ed. 3. Et deserta habitatione. d. tit. 75.
4. An servus investiri potest, vid. tit. 3. §. 1. vers. per se. 5. Servitutis macula.
6. In fidelis de jure successione tempus spectatur, facit tit. 30. supr. ed.
7. Conventio forma contractum. 1. 7. §. 5. 6. ff. de pact. 8. Sumptu dominico
servitum praetitut a vasallo. Vid. Ardizone de feud. cap. 25. An & a liberto servitum co-

dem modo praestatur patroni sumptu 9 minime. vid. 1. fus. viles. 18. ff. de oper. libere.
9. Vid. Cantum. 4. parte 1. causa ver. tertia cadit.
10. tit. 34. §. 2. tit. 48. 89. in fin.
11. tit. 21. tit. 26. §. 4. vers. qui clericus. supr. ed.

TIT. CIX.

CLERICATU FEUDUM AMITTI.

Et jure & moribus receptum est, vasallum clericali 11 se militiae dedi- cantem feendum amitti. Scriptum est enim in divinis eloquiis: Miles
Christi serviat Christo: milites seculi serviant seculo.

dem modo praestatur patroni sumptu 9 minime. vid. 1. fus. viles. 18. ff. de oper. libere.

9. Vid. Cantum. 4. parte 1. causa ver. tertia cadit.

10. tit. 34. §. 2. tit. 48. 89. in fin.

11. tit. 21. tit. 26. §. 4. vers. qui clericus. supr. ed.

LIBER QUINTUS
DE FEUDIS,
QUOVARIÆ CONSTITUTIONES IMPERATORUM AD HANC
PARTEM JURIS PERTINENTES CONTINENTUR.

TIT. I.

CONSTITUTIO CONRADI 2. DE BENEFICIIS.

In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis: Conradus Dei gratia Romanorum Imperator Augustus, omnibus sanctæ Dei Ecclesiæ fidelibus & no- stris tam præsentibus quam futuris notum esse volumus, quod ad re- conciliandos animos seniorum & militum, ut ad invicem semper concordemus, & ut fideliter nobis & suis senioribus serviant & de- vote, præcipimus & firmiter statuimus, ut nullus miles Episcoporum, Abbatum, Abbatisarum, Marchionum, vel Comitum, vel hominum qui beneficium de nostris publicis bonis, aut de Ecclesiastum prædiis nunc tenent aut re- nuerint, aut haec tenet, non cogunt fidelitatem pro eo feudo facere, nisi domini illud feudum primo partirent: quoniam secundum jus feudi non debet quis duas 31 fidelitates pro eodem feudo facere.

TIT. II.

CONSTITUTIO HENRICI DE CAUSIS
AMITTENDI FEUDI.

Imperator Augustus Henricus secundus. De militum beneficiis quoniam dubias variasque causas in regno nostro esse cognovimus, ideo ad Reipu- blicam statutum quod dam statuimus. Si 12 quis ergo dominum suum interficerit, vel vulneraverit, ipsum dominum suum dominum obfederit, vel cum cucurbitaverit 13, vel contra eas, quæ in fidelitate nominaantur, fecerit, vel his supradictis consilium dederit, parvum laudatione beneficium amittat. Si vero de supradictis se defendere voluerit, testibus a parte domini deficientibus, cum tribus paribus se expurget: si autem pares habere non potuerit, cum duodecim propinquioribus parentibus se defendat (usu vero curialis folius de- fendant). Si quis autem suorum parvum idoneum tamen exinde se veritatem scire dixerit, & per pugnam eum fatigare voluerit, ut per 14 pugnam se de- fendant, edicimus. Si quis autem fuit, qui domino non servierit, parvum lau- datione beneficium amittat (curiali tamen usu id redimere potest pro media- te, quantum valuerit). Sed si hoc defendere noluerit, duos vel unum solum parentes defendant, & cum his se servisse jure: & si pares parem habere nequiverit, cum tribus vel duobus propinquioribus parentibus se intra annum 15 servisse jure: (uti tamen curiali folius jurare conceditur. Qualiter autem concorditer cum domino suo fehu habuerit dominum sepe videntur, tunc dicimus ut probet perteftes servitum fecisse, & per se non steriles. Si autem aliqua inter dominum & vasallum discordia fuerit, vel si domicilia in longi- quum habuerit, vasallus domino se repræsentando servitum promittat, & si necesse fuerit, hoc probet jurejurando, saltum ad finem controversie vasallo a paribus dato. Si quidem intra annum servierit, quod levissimum fuerit, & dominus aliud servitum imponuerit, quod vasallus neglexerit, unde dominum illatum fuerit usque ad fruges, fedatarius parvum existimatione da- minum reficiat. De aliis vero culpis unde beneficium non amittitur, parvum laudatione defendat se, ut supra, vel emendat.

TIT. III.

ALIA CONSTITUTIO HENRICI DE VASALLO QVI UNUM EX DOMINIS REFUTAVIT.

Imperator Henricus: si contigerit feendum incuria, aut negligenter fidelis con- sortibus 16 applicari, nullum ex eo levamen detrusum excipiatur, ne senioris sui contemptus illius fiat, ob quem feendum jure dimiserat. Sane qui ali- ter fecerint, quam quod mens saluberrimæ nostræ constitutionis exposcit, beneficium se carituros esse cognoscant, ita ut eis amplius sperare non licet, seniori danda licentia tam ab ipsis eorumque posteris, quam ceteris deten- toribus predictum beneficium vindicandi.

1. Hoc libro continentur quadam Constitutiones Imperatoris compilatae arque hæc inferte- ab HugoLino. Cujac. de feud. cap. 2. circa fin. & Berchold. Ans. 2. 1. feud. 1. §. 2. add. 2. feud. 34. 40. 3. 1. feud. 21. 22. §. 2. 4. d. §. 2. 5. Vicarium.
6. Id est. nepotem ex filio. 1. feud. 1. §. 2. 7. 2. feud. 12. 8. 2. feud. 51. §. 1. 10. 2. feud. 9. in fin.
tit. 55. §. 2. 9. De cambio add. 1. feud. 4. §. 2. 22. §. 1. tit. 25. 10. 2. feud. 9. in fin.

fin. 14. §. 1.

11. Annos militarem. 5. Ammonius 3.

12. Causa tenui amittendi.

13. 1. feud. 5. supr. & 2. feud. 38. 57.

14. 2. feud.

27. in princ. & §. 1. & tit. 19. §. 2.

15. Quid minimam est, ut §. ed.

16. Id est, nisi dominorum, ut 2. feud. 38.

[Aaaa] 3

TIT. IV.

ALIA CONSTITUTIO HENRICI EJUSDEM, UT IN GRATIA FUDUO VASALLI PROBETUR TESTIBUS QUINTUE.

Imp. HENRICUS Aug. universo populo.

Sⁱ vasallus dishonestis factis atque indecentibus machinationibus dominum suum offendit, &c.

TIT. V.

CONSTITUTIO LOTHARII DE FEUDIS NON ALIENANDIS.

LOTHARIUS divina favente clementia tertius Imperator Romanorum, pius, felix, inclitus ac triumphator semper Augustus universo populo.

Imperialis benevolentia proprium esse judicamus, commoda subjectorum investigare, &c.

TIT. VI.

ALIA EJUSDEM LOTHARII CONSTITUTIO DE INVESTITURA NON PETITA INTRA ANNUM.

Imp. LOTHAR. Eugenio papæ, & universo populo.

Q^{uoniam} inter dominum & vasallum nulla fraus, nec ullum malum ingenium debet intervenire, &c.

TIT. VII.

CONSTITUTIO FRIDERICI DE FEUDIS NON ALIENANDIS ET ALIIS CAPITULIS.

FRIDERICUS Dei gratia Romanorum Imperator, semper Augustus universo populo.

Imperiale decet solerit ita Reipublicæ curam gerere, & subjectorum commoda investigare, &c.

TIT. VIII.

ALIA DE JURE FISCI.

Imp. FRIDERICUS.

R^{egalia} sunt armannia, via publica, flumina navigabilia, & ex quibus sunt navigabilia, &c.

TIT. IX.

ALIA CONSTITUTIO EJUSDEM FRIDERICI DE PACE TENENDA.

F^{ridericus} Dei gratia Romanorum Imperator, semper Augustus, Episcopis, Ducibus, Comitibus, Marchionibus, & Rectoribus, &c.

TIT. X.

ALIA CONSTITUTIO FRIDERICI IMPERATORIS DE INCENDIARIIS ET PACIS VIOLATORIBUS.

F^{ridericus} Dei gratia Romanorum Imperator, & semper Augustus. Debet fidelitas nostra tempora generali populū provinciarum tranquilitati circumspectione nostra studio provideri, ut dum in subjectis dominationis virtute pollemus, reprobus quoslibet ac sceleros a subditorum injuriis arceamus & quicquid nostra correctione. Considerantes quippe que damna, quantu[m] defolations hominum & provinciarum, per seditiones & incendia provenient, & quantos præterea futurorum timores reportant, ea quod conscientia & consilium principium, & aliorum fidem nostrorum, statim liberorum, quam ministerialium, ad reprimendas incendiariorum infidencias, imperialis nostra fauimus auctoritas, universalis imperii fidibus nota fieri volum, & sicut in castro nostro Nuremberg haec ordinata & confirmata firmiter observanda. Primum igitur de incendiariis 7 demandamus generaliter, ut si liber homo, ingenius, ministerialis, vel cuiuscumque conditione fuerit, incendiarii commiserit pro uera propria, pro amico, pro parente, vel causæ cuiusquam alterius occasione, de sententia & iudicio imperiali, præscriptione statim subjectus habeatur. Hoc excipiuntur, si qui forte manifesta uera calcar manifeste capiunt: & si qua ibi subiurabit, aut stabula aliave rugitur præfacent, igne succendent. Excipiuntur & judices quos in malefactores pœnam justitia exigente exercere contingit. Quod si aliquis in Ducatu alicuius incendium fecerit, ipse præscriptum promulgar, ac deinde justitia sive auctoritate eum proscrivat. Idipsum faciant Marchiones, Palatini, Comites, Landgravii, & Comites alii, nec alicuius eorum licet talis absolve-re, nisi domino Imperatori.

Quicunque etiam incendiarium in domo sua scienter receperit, & consilium auxiliu[m] ei impeditur, damnum & injuriam pa[re] facultate sua restituat. Iudicii vero libras monete de illa dicecet in qua commissum est, per solvatur, ac domino Imperatori pro voluntate & gratia sua disponat. Si quis autem super hac culpa innocentiam suam probare vel ostendere voluerit, cum dubius viri veribus culpa in presentia iudicis se expurget.

Si quis autem cuiquam imposuerit, quod incendiarium receperit, & de hoc ipsum jure voluerit convenire, hoc nequam ei fieri licet, nisi prædicto primo calumniæ sacramento. Dominus etiam Imperator præscriptorum neminem a sententiæ præscriptionis absolvat, nisi de illicitis primo dannis, cum injuriantur, & nisi consciente iudice hoc faciat.

Præscriptum vero, quem pro incendo sententiæ præscriptionis incurrit omnibus nostrum fuerit, diocesanus Episcopus, si ad satisfactionem inobedient exirexit, a communione Ecclesie Dei & fidelium Christi abiciat, & extraneum eum reddat, nec eum absolvat, quodasque lato damnum restitut:

1. Vid. 2. f. 57.

2. Vid. 2. f. 52. in print.

3. Vid. 2. f. 52. 6. 3.

4. Vid. 2. f. 55.

5. Vid. 2. f. 56.

6. Vid. 2. f. 27.

& converso, quem Episcopus legitimis induciis citatum justitia dictante excommunicaverit, & hoc iudici insinuaverit, iudex eum banno præscriptionis condemnat, & nec prius eum absolvat, quam coram Episcopo de his pro quibus condemnatus est, satisfaciat. Quod si a præscriptione illa prædicto modo fuerit absolutus, & Episcopo suo voluerit obediens, incendum primo abjure, deinde sit in arbitrio Episcopi, qualis ei pœnam injungat, ad visitandum se pulchrum Domini, aut limina Jacobi Apostoli. Si autem præscriptus eo, ut dictum est, modo absolvi desideraverit, domino Imperatori fines imperii per annum & diem abjure. Si quis autem a præscriptione & excommunicatione similiiter non fuerit abolutus intra annum & diem, universo jure, honore, & legalitate privatus habeatur, ita ut ferendo testimonio, vel ad judicandum, de cetero nequam sit admittendus. Omni quoque feudal jure carebit perpetuo.

Item si in reisa 8 alicuius domini, cum ipso domino cuius est reisa, aliquis fuerit, qui incendum (ut sapienter contingit) faciat, dominus ipse, cuius est ipsa reisa, iudicabit super reliquias, quod non fecerit conscientia, vel mandato, vel voluntate iua. Reum autem abjecti teneat, & non quam recipiet. Quod si illum post satisfaciencia recepit, teneat universum damnum quod ille commisit, restituere.

Item si contingat dominum aliquem in villa aliqua hospitari violenter, & fortuito evenierit, dominum aliquam incendi, & ille cui si dammum, dominum impetrat, quod mandato suo, vel voluntate, vel conscientia sua factum sit, dammum damnificato restituit.

Item si incendiarius captus fuerit, & coram iudice negare voluerit incendium se commisisse, si forte notoriū non fuerit, per provinciam iudex si posset eum cum septem idoneis testibus convincere, capite plebar. Sed si notoriū fuerit, nullius requirendum est testimonium, sed statim decollandus. Item si Caefellam cuiusquam domini descendentes a castro domini sui, incendum fecerint domino absente a provincia, castrum domini propter hoc non erit comburendum, sed bona incendiariorum, quæcumque extra castrum fuerint reperta, comburantur. Post reversionem vero domini, si dominus incendiariū retinere voluerit, & a se non repulerit, castrum ejus similiiter erit comburendum. Item si præscriptus propter incendum in aliquam domum configerit, de qua non posset haberi, nisi domus incendatur, propter hoc incendum non erit quis incendiarius, sed dammum pro incendo restituere debet. Item incendiarius iuper castrum aliquod agitatū configurat, & dominus, cuius est castrum, fortassis dominus, vel vaillans, vel confanguineus fuerit, dominus ille non debet eum per frequentibus representare, sed juvabit eum a castro in sylva vel alias, ubi securis sibi videatur. Quod si nec dominus vel vasallus, nec cognatus fuerit, per frequentibus eum statim representet, vel cum eo in eadem culpa sit.

Statuimus etiam, & eodem firmiter editio sancimus, ut quicunque alli dammum facere, aut ladere ipsum intendat, tribus ad minus ante diebus per certum nuntium suum diffiduciat eum. Quod si laesus diffiduciat se fuisse nuntius, nuncius idem si vivit est, iuret quod contradixerit ei ex parte domini sui, loco & tempore designato. Si mortuus est nuncius, iuret dominus junctus sibi duobus viris veribus, quod contradixerit ei, ne dolo mediante de fide violata quae valeat inculpari. His lances adiuvimus, ut quicunque treugas alicui dederit, nisi ibi determinatio & exceptum fuerit, quo tenet servet vel non servet eas, contradicere eis ante terminum statutum nequam possit. Quod si fecerit, ut violator fidei iudicetur.

Item qui nuncius aliquem, pro eo quod contra dictum mittitur, laeserit, fidem suam violavit, & de cetero omni honor suo caretib, & in posterum nullus ei contradicet. De filiis 9 quoque fæderatum, diaconorum, rustorum, statuimus, ne cingulum militare aliquatenus assumerit: & qui jam assumperunt, per iudicem provinciae a militia pellantur. Quod si dominus aliqui eorum eum in militia contra iudicis interdictum retinere contendet, dominus ipse iudicis in x. libras condemnatur, servus autem omni jure militia privetur. Statuimus etiam, ut si quis vineas 10 aut pomaria exciderit, præscriptione & excommunicatione incendiariorum subiicitur. Ut autem hæc ordinatio omni tempore rata permaneat, & eo quo dicta est tenore inconclusa consilat, eam legibus prædecessorum nostrorum Imperatorum atque regum iustissimis interserit, & perpetuo iure servari. Cui si quis aucto temeratis contra præsumperit, Dei omnipotens & nostra perpetuo indignationis sit reus. Fiat, fiat. Aetum. Nuremberg in præfectia Principum, Consilio, & consensu eorum. Aano incarnationis M. CLXXXVII, 3. Kal. Jan.

TIT. XI.

ALIA CONSTITUTIO EJUSDEM DE PACE COMPONENDA ET RETINENDA INTER SUBJECTOS, ET ALIIS CAPITULIS.

FRIDERICUS Dei gratia Romanorum Imperator, semper Augustus universi subjectos suo imperio, Salutem.

Hac 11 editi[li] alii legi in perpetuum valitura jubemus, ut omnes nostri subiecti imperio, &c.

TIT. XII.

ALIA CONSTITUTIO EJUSDEM FRIDERICI DE PACE CONSTANTIE.

In 12 nomine sancte & individuae Trinitatis, Fridericus divina favente clementia Romanorum Imperator semper Augustus, &c.

7. De incendiariis. 8. Reis militaris exercitus, hinc Raifognedum apud Aventinum, multa non respondentia ad delictum.

9. Fili fæderatum remoto a cingulo militari.

10. I. 2. 1. 3. ff. arborum fortis. 6. Ecclig. 16. c. 2. 6. Harmenop. 7.

11. Vid. 2. f. 53.

12. Vid. J. m. 18.

Alia Constitutio ejusdem de Jure p[ro]totypis.

TIT. XIII.

ALIA CONSTITUTIO FRIDERICI DE JURE PROTYPIS.

Sancimus a modo in omni provincia & in omni civitate, si quis ex parente & habeat communem agrum 3, domum, vel vineam, vel rem immobilem divisam, vel indivisam, aut ex communi emptione, vel aliquo hujusmodi titulo, vel alio modo aliquo coniuncti, & voluerit alienare supradictas res per venditionem, vel emphyteum 4 vel locationem, non ante licet ei alienare, quam denuntiaverit illis quos vocavimus per ordinem in jus 5. In primis 5 vocent parentes, qui sunt coniuncti, post hos socii, post hos illi qui sunt coniuncti, etiam si extranei sint, post hos vocent omnes qui sunt uno seruante 6, & qui sunt coniuncti ex aliqua parte. Si autem plures sint in iure 7 omnibus denuntiatur, ut intra 8 tringita dies solvendo justum 7 pretium sine mora aut quantum quis empor fine fraude deaderit, unusquisque portionem suam accipiat. Verum si intra statutum terminum justum pretium non solverit, de cetero non habebit jus 8. In primis 8 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 9. In primis 9 venient. Ex 10 causa tamen doris vel donationis propter nuptias vel simplicis donationis vel donationis cum iuramento, causa mortis vel ex testamento, permutatione, transactione, & parentes & extranei omnes possunt alienare, nisi quis vendendo vel locando ei qui non habuit jus 10. In primis 10 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 11. In primis 11 non habent jus 12. In primis 12 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 13. In primis 13 non habent jus 14. In primis 14 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 15. In primis 15 non habent jus 16. In primis 16 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 17. In primis 17 non habent jus 18. In primis 18 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 19. In primis 19 non habent jus 20. In primis 20 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 21. In primis 21 non habent jus 22. In primis 22 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 23. In primis 23 non habent jus 24. In primis 24 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 25. In primis 25 non habent jus 26. In primis 26 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 27. In primis 27 non habent jus 28. In primis 28 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 29. In primis 29 non habent jus 30. In primis 30 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 31. In primis 31 non habent jus 32. In primis 32 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 33. In primis 33 non habent jus 34. In primis 34 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 35. In primis 35 non habent jus 36. In primis 36 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 37. In primis 37 non habent jus 38. In primis 38 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 39. In primis 39 non habent jus 40. In primis 40 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 41. In primis 41 non habent jus 42. In primis 42 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 43. In primis 43 non habent jus 44. In primis 44 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 45. In primis 45 non habent jus 46. In primis 46 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 47. In primis 47 non habent jus 48. In primis 48 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 49. In primis 49 non habent jus 50. In primis 50 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 51. In primis 51 non habent jus 52. In primis 52 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 53. In primis 53 non habent jus 54. In primis 54 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 55. In primis 55 non habent jus 56. In primis 56 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 57. In primis 57 non habent jus 58. In primis 58 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 59. In primis 59 non habent jus 60. In primis 60 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 61. In primis 61 non habent jus 62. In primis 62 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 63. In primis 63 non habent jus 64. In primis 64 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 65. In primis 65 non habent jus 66. In primis 66 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 67. In primis 67 non habent jus 68. In primis 68 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 69. In primis 69 non habent jus 70. In primis 70 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus 71. In primis 71 non habent jus 72. In primis 72 probatum fuerit quod atrocis injuriis vel manus impia venditor vel contra ejus vitam nisi sunt, omnes isti nullo modo sine voluntate venditoris ad jus